

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 13. Synodi sententia contra Sanitiensem Episcoporum, ejusque
Instruktionem Pastoralem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII. scopum ablegabat, ut eidem significaret, placuisse Patribus, ut quosdam Præsules ex vicinis Provinciis ad Concilium vocarent, ipse vero declararet, utrum ex præfatis Provinciis quosdam Episcopos aut sibi suspectos, aut ob delicta jure recusandos crederet, Synodum quippe, si quid adversus horum aliquem jure opponere posset, ejus rationibus cessuram: Verum hic Episcopus, quod contra aliquem ex his Provinciarum Episcopis opponeret, non habebat.

§. XIII.

Synodi sententia contra Sanitiensem Episcopum, ejusque Instructionem Pastoralem.

Dies erat octava Septembris, qua decem hi Præsules una omnes ad Embrodunense Concilium accessere: Erant tum congregati quinque Provinciæ Embrodunensis Episcopi Tencinus Archiepiscopus Embrodunensis, Bourchenu Venciensis, Crillon Glandevenis, & Antelmyus Grassensis Episcopi, præter Pucetum Dinienis Procuratorem. In prima Sessione non modo Episcopi omnes sed cuncti S. Theologiæ & Canonum Doctores emissa fidei professione a Metropolitana Sacram Synaxin receperunt.

cepere. Postmodum singulis diebus præter particularem, cui duntaxat Episcopi intererant, simul Generalis habebatur Congregatio, ad quam etiam Deputati, Theologi, & Canonistæ convenere. Præprimis igitur Synodi Præses in pleno Patrum confesso cuncta hucusque agitata retulit, ac rursus Sanitiensis Episcopi Instructionem Pastoralem prælegi jussit, quæ recitata Promotor petiit, ut eidem Episcopo nuntiaretur, jamjam advenisse Episcopos, qui ejus causam unacum Episcopis Provincialibus dijudicarent. Communicantur ergo eidem horum omnium Præsulum nomina, & servata juris forma admonetur, quod si Instructionem a se adoptatam non revocaverit, absdubio Synodum judicii acta in eum instructuram. Ad hæc Sanitiensis denuo reposuit, se Synodum pro Judice non habere, & potissimos ex Episcopis recens advocatos sibi merito ac gravibus ex causis suspectos esse. Hanc in rem Synodi Patribus suas exposuit rationes, quæ tamen maturius expensæ unaoimnes tanquam penitus nullæ & duntaxat ad eludendam Instructionis suæ damnationem excogitatæ rejiciebantur. Nihilominus tamen Episcopi suum Confratrem sæpius salutatum venire, eum-

Hist. Eccles. Tom. LXXII. Gg. que

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

Sæc. XVIII.

A. C. 1727.

que serio hortati sunt, ut tandem a suis erroribus resipisceret: Præ ceteris vero frequentius ipsum invisebat Sistaricensis Præsul, quocum in familiari quondam colloquio constitutus in hæc verba prorupit: *Proh! quantum mihi displicet, quod ii etiam, qui meis partibus adherent, bilinques sint: eramus una die in Cardinalis Noailii ædibus congregati; convenerat inter nos circa quemdam doctrinæ articulum, & altera mox die eundem penitus immutatum intelleximus: in mea quoque Diœcesi reperiuntur paucissimi, qui mecum in doctrina sentiunt, & plane dolendum est, quod Ecclesia ad me unicum, & Episcopum Montpessulanum restricta sit; omnes enim ceteri Episcopi, etiam Appellantes non ita sentiunt, uti tamen in præsentia controversia sentire deberent. Falsa hac persuasione deceptus, locum salutari aliorum consilio non reliquit; aures enim nimium credulas patefecerat duobus Impostoribus, qui a Quesnellis missi, ac solis ipsis cogniti Embrodunum venire: Hi enim, quamvis ad Synodum non fuerint admissi, eo quod nec sua nomina indicare, nec Sacerdotii ac conditionis testimonium proferre vellent, assiduis tamen suggestionibus effecere, ut infelix hic Episcopus us contra secundæ & adversæ fortunæ casus obduresceret; suæque per-*
vicaciæ

vicaciæ immoreretur. Desperata igitur ejus resipiscentia, Synodi Promotor petiit, ut in jus vocaretur ad accusationes contra ejus Instructionem motas responsurus. Synodus igitur statuit, ut ternis subinde diebus duo Episcopi superpelliceum ac Humerale induti unacum Synodi Secretario & duobus Notariis e loco confessus ad hunc Episcopum pergerent, eumque in Synodo comparere juberent. Facta trina hac citatione Episcopus ad Synodi Sacellum admitti petiit, quo concesso, dum generalis habebatur Congregatio, pulla veste & oblongo pallio contectus comparuit, & postulavit, ut una secum duo Apparitores tanquam testes admitterentur, id tamen ei denegatum est, eoquod indecens foret, ut de culpa convictus cum testibus & multo minus cum Apparitoribus coram Judicibus compareret. Ergo solus Synodum accedit, & in infimo Aulæ loco sedens, contecto capite scriptum quoddam a se & Montpellulano Episcopo signatum prælegit; cum autem ibidem ambo adversus puram & simplicem Formulæ subscriptionem vehementer protestarentur, & de continuo Ecclesiæ usu indignum prorsus in modum loquerentur, palamque contra Synodi acta reclamarent,

Gg 2

hinc

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

hinc Promotor trinas pro more commonitiones Canonicas fieri postulavit. Hæ ergo fiebant eadem prorsus solemnitate, qua nuperæ citationes, ita tamen, ut inter quamlibet commonitionem longius intercederet temporis spatium. Admonebatur serio Episcopus, ut erroneas suas opiniones detestaretur, secus censuris pœnisque Ecclesiasticis Synodum in eum animadverturam.

Præterea Synodus solemnem indixit supplicationem, & Sacratissimam Hostiam publice circumferri, atque in Metropolitana Ecclesia per integrum diem exponi iussit. Ast incassum adhibitis omnibus paternæ mansuetudinis, fraternæ charitatis, & Christianæ patientiæ mediis Synodus, invita licet, grave hoc negotium per *definitivam*, ut ajunt sententiam terminare statuit. Illuxerat dies vigesima Septembris, qua approbatis, quæ Promotor instruxerat, iudicii actis Synodi Patres hanc in rem convenerant. Tenuit hæc Sessio integras omnino quinque horas, quo toto tempore congregati Patres veluti acerbo dolore confecti, in Deo absorpti, Spiritu sancto animati, ac sententiæ mox ferendæ sacro horrore perculsi, tam magno miroque silentio defixi hærebant, ut ex cunctis Synodi

Synodi Patribus ne ullus audiretur, qui aliquid concitatus, aut inconsultus, vel extra ordinem ediceret. Invocato igitur Divino Nomine Pastorem Sanitiensis Episcopi epistolam unanimi suffragio damnant ceu *temerariam, scandalosam, seditiosam, injuriosam Ecclesiae, Episcopis atque auctoritati Regiae, schismaticam, hæretico spiritu plenam, erroribus scatentem, & hæresibus faventem, præcipue in eis, quæ ibidem circa puram & simplicem formularii subscriptionem continentur, & falso ac injuriose adversus Constitutionem Unigenitus proferuntur, ac denique in commendationem reflexionum moralium jactantur.* Pronuntiata hac censura Synodus sub poena excommunicationis ipso facto incurrendæ, atque Ordinario reservatæ inhibuit, ne ullus hanc Instructionem legeret, aut distraheret. Quantum vero ad ipsum Sanitiensem Episcopum Synodus pronuntiavit, eum ob suos errores, quibus pertinaciter immortuus esset, ab omni potestate ac jurisdictione Episcopali, necnon ab omni tam Episcopalis, quam Sacerdotalis Ordinis functione esse suspensum, cunctis etiam Ecclesiasticis, qui ab eo quodcumque beneficium officiumque accepissent, omnes suæ dignitatis vel procurationis functiones interdixit esse. His ita gestis Synodus

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

Gg 3

Sa-

Sæc. XVIII.
A. C. 1727

Sanitiensis Diæcesis Regimen Abbati de Saleon postmodum Ruthenarum Episcopo demandavit, eique in Vicarium Generalem nominato injunxit, ut Sanitium delatus Diæcesanam haberet Synodum, cunctisque, qui vel ad S. Ordines, vel ad Beneficia promoverentur, ut formulario, si nondum subscripsere, pure & simpliciter subscriberent, præciperet, nec non præfatam Instructionem ex Episcopatus tabulis deleret, aut ex aliis scriptis, si eadem doctrina in iis contineretur, expungeret, nullaque mora Constitutionem *Unigenitus* per universam Diæcesin publicari curaret.

§. XIV.

*Gratulatoria Benedicti XIII. Papæ
epistola ad hujus Synodi
Patres.*

Hujus Synodi acta Embrodunensis Archiepiscopus ad Benedictum XIII. Pontificem Maximum Romam misit, unacum epistola Synodali, in qua Patres non modo Synodi decreta, sed etiam sententiam in Sanitiensem Episcopum pronuntiatam Apostolica auctoritate confirmari, perdemisse petebant. Ad horum igitur preces inclinatus Pontifex die decima septima Decem-